

РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ВЕЛИКОГ И МАЛОГ ЛИЦЕМЕРСТВА

<Српски – Serbian – صربي >

www.islamqa.info

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

الفرق بين النفاق الأكبر والنفاق الأصغر

موقع الإسلام سؤال وجواب

ترجمة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Разлика између великог и малог лицемерства

Питање:

Која је разлика између великог и малог лицемерства? Да ли ће онај ко има било коју од ових особина бити вечно у Паклу у смислу да никада из њега неће да изађе?

Одговор:

Хвала припада Аллаху.

Велико лицемерство је лицемерство онога ко скрива неверство док спољашношћу показује да је муслиман. Ел-Церцани, Бог му се смиловао, је рекао: „Лицемер је онај који скрива неверство из убеђења а испољава да је верник говором.“ Ет-Те'арифат (298)

Онај ко се спољашношћу претвара да верује у Аллаха, Његове анђеле, Његове књиге, Његове посланике и Судњи дан, а у ствари скрива оно што је супротно тим стварима или неким од њих, такав је лицемер у смислу великог лицемерства.

То су они на које се односи ајет у коме Узвишени Аллах каже:

Лицемери ће на самом дну Пакла бити. (Кур'ан, Ен-Ниса', 145)

Неке од њихових најистакнутијих особина су: лагање, проневера, превара и употреба ружног говора у расправи.

Што се тиче малог лицемерства, које се такође назива 'лицемерством у делима' – оно се односи на лицемерство у делима. То је када особа ради добра дела а скрива супротно томе, или се понаша различито у јавности и тајности, али не у темељима вере које смо споменули изнад. Тако на пример, особа може упасти у неку од врста лицемерства у делима, или може имати неке особине лицемера, као што је лагање, превара и проневера обећања.

Преноси се од Абдуллаха ибн Амра, нека је Бог задовољан њим, да је Посланик, нека су благослов и мир над њим, рекао:

„Четири особине, код кога се нађу он је лицемер, а ко год има једну од њих има особину од особина лицемера, све док је не остави, а то су: када говори лаже, када обећа проневери, када се договори превари и када се расправља прелази границе.“¹

Ако било ко од оних који верују у Тевхид (Божију једноћу) има било коју од ових особина, такав је упао у мало лицемерство у мери у којој је урадио то дело или у мери у којој има ту особину, јер се поистоветио са лицемерима у неким њиховим делима, чак и ако није у потпуности као они.

Исламски учењак Ибн Тејмијје, Бог му се смисловао, је рекао:

„Реч нифак (лицемерство) се односи на велики нифак што значи сакривање неверства, или на мали нифак што значи различито понашање у јавности и у тајности по питању обавезних ствари... Ово је познато међу учењацима и тако су протумачили речи Посланика, нека су благослов и мир над њим: **'Три су знака лицемерства: када говори лаже, када**

¹ Хадис преносе Бухарија (54) и Муслим (58).

обећа превари, када му се повери нешто проневери.' Хадис бележе Тирмизи и други. Меџму'у-л-Фетава, 11/140

Хафиз ибн Реџеб, Бог му се смиловао, је рекао:

„Онако како су то протумачили познати учењаци јесте да нифак у језичком смислу има значење преваре и издаје, приказивање добра спољашњошћу док се унутра прижељкује супротно. Терминолошки (шеријатски) може се поделити у две врсте, прва је велики нифак, а то је да особа спољашњошћу показује да верује у Аллаха, Његове анђеле, књиге, посланике и у Судњи дан, док у себи крије супротно томе делимично или у потпуности. Ово је она врста нифака која је постојала за време Посланика, нека су благослов и мир над њим, па је Кур'ан објављиван критикујући те лицемере и описивајући их као невернике, као што стоји да ће лицемери бити у најнижим степенима Ватре. Друга врста нифака је мали нифак, а то је нифак дела. То је кад особа спољашњошћу појазује да је побожна а то се не налази унутар ње. Да закључимо, мали нифак се односи на то да се другачије особа понаша у јавности него у тајности. Мали нифак је пут који може водити до великог нифака, баш као што греси долазе пре неверства. Баш као што постоји страх да особа која устраје на гресима може да буде ускраћена веровања у тренуцима смрти, исто тако постоји страх да онај ко устраје у једном од својстава лицемерства може да изгуби веровање и да постане прави лицемер (мунафик).

Имам Ахмед је упитан о ономе ко се за себе не боји лицемерства, па је рекао: 'Ко то може бити сигуран од лицемерства?' Хасан је називао онога ко ради дела лицемерства лицемером, то се исто преноси и од Хузејфе.“ Цами'у-л-'Улуми ве-л-Хикем, 430-434.

Ако особа има било коју врсту малог лицемерства и умре на томе, неће заувек остати у Паклу. Него, онај ко ће остати у Ватри заувек по питању лицемерства је онај код кога се налази велики нифак (лицемерство). Али, мало лицемерство је пут који води у велико лицемерство, као што је наведено изнад. Тако да су асхаби (Посланикови, мир над њим, другови) и прве генерације, нека је Бог задовољан њима, молили Бога да их сачува од тога.

На основу тога, ако неки муслиман има било коју особину малог лицемерства, такав не спада у оне који ће заувек да остану у Паклу; него то зависи од Божије воље, слављен нека је Он; ако Он хоће, казниће га у Ватри за његове грехе, а онда ће га извести из ње јер је веровао у Божију Једноћу (тевхид), или ако хоће, у самом почетку ће да му опрости. Његово стање је као стање грешника. А што се тиче лицемера у смислу великог лицемерства, такав ће вечно да борави у Паклу – Богу се утичемо од тога.

А Аллах зна најбоље.

Одговорио: Учењак Мухаммед ибн Салих ел-Мунецид

Извор: <http://islamqa.info/ar/153691>

